

Ἡ μίς Δοῦγκαν ἤλθε νὰ μελετήσῃ τὰ λείψανα τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, νὰ ἐμπνευσθῇ ὑπὸ τὸν γελοῦς οὐρανόν, νὰ κατοικήσῃ διὰ παντός, εἰ δυνατόν, ὑπὸ τὸν σιγῶντα Ἱερὸν βράχον.

« Ἡ ποίησις, ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ὀρχηστικὴ-εἰπε-ἐχωρίσθησαν, πλανῶνται ὀρφανὰ. Θέλω νὰ ἀνεύρω καὶ νὰ ἀναστήσω τὸν ρυθμὸν τοῦ χοροῦ. Τὸν ἀνεξήτων φιλοδόξως, ἀλλὰ δὲν ἠλπιζα. Ἐνόμισα ὅτι ἥτο μυστικὸν τεθαμμένον. Ἦδη νομίζω ὅτι ἀνεύρον τὸ νῆμα. Ἀλλ' εὐρίσκουμαι ἀκόμη εἰς τὸν πυρετὸν τῆς μελέτης. Ἡ πρώτη μου ἀπόπειρα θὰ εἶναι νὰ χορεύσω τὸν χορὸν τῶν Ἰκετιδῶν τοῦ Αἰσχύλου. Αὐτὸς ὁ ρυθμὸς τῶν λέξεων μὲ ὁδηγεῖ εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ χοροῦ. Θέλω νὰ συλλάβω τὰς οἰονεῖ μοιραίας κινήσεις τῶν ἀρχαίων ὀρχηστριδῶν... Νομίζω ὅτι ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ σῶμα μου λαμβάνει πτερὰ, καὶ τι μυστηριώδες ἀψυπνίζεται ἐντός μου. Ὁ καλλιτέχνης ὅστις θὰ ἠδύνάτο νὰ ἐπιστρέψῃ σήμερον εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδανικόν, εἶναι εὐτυχής »

Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ λέξεις συνωφίζουσιν ἐν πρό-γραμμά ἐργασίας ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστον. Κτίζει ἥδη ἡ μίς Δοῦγκαν σπουδαστήριον ὀπισθεν τοῦ Σταδίου, ἐπὶ λόφου ὅθεν εἶναι ὄρασι ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ Ἀττικὴ. Θὰ βλέπῃ ἀνέτως τὸν μαρμαίροντα Σαρωνικόν, τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ Ὀλυμπεῖον, τὸ Θησεῖον, ὅ,τι πολῦτιμον ἔχει ἡ πρωτεύουσα. Ἐκεῖ μονάζουσα θὰ ἀναπαριστᾷ τὸν ἀρχαῖον βίον καὶ θὰ νομίζῃ ὅτι βλέπει ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν χοροὺς ἐν ὑπαίθρῳ μὲ χιλιάδας θεατῶν πέριξ, ὁρτὰς καὶ ἐστιάσεις, ἀγάλματα καὶ κανηφόρους, ἐν πανόραμα τὸ ὁποῖον λαχταροῦ ἡ γῆ τῶν Ἀθηνῶν, ἡ γῆ τῶν Ὀλυμπίων, τῶν Ἡμιθέων, τῶν Ἡρώων, τῶν Καλλιτεχνῶν.

Πρὸ τριετίας εἶχε γεῖναι παρ' ἡμῖν ἐκ μέρους κυριῶν τινῶν ἀπόπειρα ἐπαναφορᾶς τοῦ ἀρχαίου ἐνδύματος. Ἡ σάτυρα, ὅπως συνήθος εἰς τὸν εὐλογημένον αὐτόν, τὸν περιούσιον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἐπαιξε τὸν ρόλον τῆς, μὲ τὰ καλαμπούρια διὰ τὰς Τανα γραίας. Ἀλλ' ἥδη, — ἐπειδὴ ἴσως ἔρχεται ἔξωθεν ἡ ἀναγέννησις — τὰ στόματα ἐκλείσθησαν εἰς τὰ μειδιάματα καὶ ἡ νοίχθησαν εἰς θαυμασμόν. Εὐτύχημα καὶ αὐτό, Ὁ θαυμασμὸς μᾶς ἐπιβάλλεται, οἰοσθῆποτε καὶ ἂν τὸν ὁδηγῇ. Ἡ μίς Δοῦγκαν φέρεται ἐν δαιμόνιον ἐντός τῆς. Καὶ τὸ δαιμόνιον αὐτὸ δὲν εἶνε καινόν· μᾶς ἀνήκει, εἶνε Ἑλληνικόν.

Ἡ μίς Ἰσιδώρα Δοῦγκαν ἐν Καλλιφορνίᾳ ἐνεπνεύσθη τοὺς Ἑλλ. χοροὺς, εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ μουσεῖα τοὺς ἐμελέτησε. Συνέθεσε καὶ χορεύει — ἥδη ἐν Ἀθῆναις θὰ τοὺς τελειοποιήσῃ — τοὺς ἐξῆς χοροὺς :

α') Ὁ Πᾶν καὶ ἡ Ἥχώ, συντεθεῖς ἐπὶ τοῦ εἰδυλλίου τοῦ ποιητοῦ Μόσχου. Χορὸς βουκολικός.

β') Θρήνος τῶν νυμφῶν παρὰ τὸν τάφον τῆς Εὐρυδίκης, συνοδευόμενος μὲ μουσικὴν τοῦ Γλοῦκ, Χορὸς πένθιμος.

γ') Χορὸς τῶν μακαρίων ψυχῶν εἰς τὰ Ἠλύσεια πεδιά· εἰδυλλιον μὲ μουσικὴν τοῦ Γλοῦκ.

δ') Ἡ κόρη καὶ ὁ θάνατος, χορὸς τραγικός ἀνεμ μουσικῆς.

ε') Χορὸς τῆς Ἀλκίστιδος, πένθιμος ἀνεμ μουσικῆς.

ς') Ὁ θάνατος τῆς Ἀθήνης, χορὸς βουκολικός.

Ἀλλὰ τὸν θησαυρὸν αὐτὸν δὲν κρατεῖ δι' ἑαυτήν. Θέλει νὰ τὸν μεταδώσῃ εἰς οἷόν τε πλειότερας ἑλληνίδας. Ζητεῖ νὰ ἰδρῶσῃ σχολήν, ἐν ἣ νὰ διδάσκῃ τοὺς ἀρχαίους Ἑλλ. χοροὺς καὶ διόλου παράδοξον τὸ μ π ο σ τ ὶ ο ν καὶ τὸ pas d'Espagne νὰ διαδεχθῶν αἱ ὀρχήσεις τῶν Νηρηίδων καὶ τῶν Δρυάδων.

ΦΥΛΑΚΑΣ!

Οἱ Βάνδαλοι δὲν λείπουν ποτὲ ἀπὸ καμμίαν χώραν. Βάνδαλοι εἴτε ἐκ κακούργου ἐνστικτοῦ, εἴτε ἐκ παχυλῆς ἀμαθείας. Ἡ Ἑλλάς, ἡ τόσῳ εὐνοηθεῖσα ὑπὸ τῆς τέχνης, ἔχει καὶ αὐτὴ τοὺς καταστροφεῖς τῆς. Ἀπὸ διάφορα κέντρα ἀρχαιολογικὰ ὑψοῦται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν φωνὴ κινδύνου. Αἱ ἀρχαιοτῆτες δὲν φυλάσσονται ἐπαρκῶς. Ἡ Πολιτεία δὲν ἐκρίνεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἀποσπᾷ ἐκ τῶν 20,000 στρατιωτῶν τῆς ἐν ἀπόσπασμα κάπως σεβαστὸν τὴν πληθύν, ἵνα φυλάσῃ καὶ προστατεύῃ ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς καὶ ρυπάνσεως τὰ μάρμαρα, εἰς ᾧ συγκεντροῦνται τὸ μεγαλειότερον μέρος τῆς Ἑλλ. δόξης. Εἰς τοὺς Δελφοὺς οἱ κάτοικοι ἀντιστοιχοῦν διὰ τὴν ἀφροντισίαν αὐτήν, εἰς κάποιον ἄλλο μέρος ἐθραύσθη μία ἐπιγραφὴ. Θὰ ἥτο εὐχῆς ἔργον ἂν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία κατήρτιζε τῇ Κυβερνητικῇ συνδρομῇ, εἰδικὸν σῶμα ἀρχαιοφυλάκων, μὲ κάποια προσόντα στοιχειώδους μαθήσεως καὶ προσοικίως ἐπιστάτας ἢ ἀστυφύλακας ἢ χωροφύλακας, ἵνα καὶ αἱ ἀρχαιοτῆτες νὰ ἀσφαλιζώνται καὶ οἱ ξένοι νὰ εὐρίσκωσιν ἕνα ὁδηγόν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ προστάτην, εὐπρεπῆ καὶ φιλότιμον.

ΔΑΦΝΙΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ὁ ἐν Ῥώμῃ διαμένων Ἑλλῆν ζωγράφος ἐκ Πατρῶν Δημήτριος Στελλακῆτος ἔτυχε βραβεῖου εἰς προκυρθέντα αὐτόθι διαγωνισμόν.

— Πρὸ μηνῶν εἶχε κλαπῇ ἐκ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ μονῆς τῆς Πορταρτίσσης ὑπὸ μοναχοῦ πολῦτιμος εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, 490—500 ἐτῶν. Συνελήφθη ὁ μοναχὸς ἐν Κ)πόλει καὶ ἡ εἰκὼν ἐπεστράφη εἰς τὴν μονήν.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνο-ρωμαϊκοῦ Μουσείου Ἰωσήφ Μπόττ, ἐν ἡλικίᾳ 50 ἐτῶν.

— Διορίσθη διευθυντὴς τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐν Παρισίοις ὁ σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Μαρὰλ, ἀντὶ τοῦ Ρουζὼν ἐκλεγέντος ἰσοδίου γραμμ. τέως τῆς Ἀδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος Λαζρουμέ.

— 'Ο κ. Μαθιόπουλος ἤνοιξεν ἐργατήριον ἀπέναντι εἰς τὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐνθα ἄλλοτε τὸ γλυφεῖον τοῦ Βιτσάρη.

— 'Ο κ. Χατζῆς ἐτρεφίσεν εἰς μέγα σχῆμα τὸν «Γερῶ - Πειρατήν», ὅστις διδάσκει τοὺς συντρόφους του πῶς νὰ προσέχουν καὶ πῶς νὰ διάγωνσι. 'Ομολογεῖται ὅτι ὁ πίναξ εἶνε μεγάλης ἐπιτυχίας.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Υπὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐψηφίσθη ἡ ἀνέγερσις ἀνδριάντος τοῦ ἀειμνήστου Συγγροῦ. Θὰ ιδρυθῇ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνεγερθησομένου Ἀσύλου τῶν ἀπόρων Μετόχων.

— 'Εν Βερολίῳ ἀπεκαλύφθη ἀνδριὰς τοῦ Βάγνεο.

— Εἰς τὸ Κλερμόν τῆς Γαλλίας ἀνηγέρθη ἀνδριὰς τοῦ Βερκιγκεντόργου, ὅστις ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Καίσαρος, ὅταν ἐξῆλθε νὰ ὑποτάξῃ τὴν Γαλατίαν.

— 'Επερατώθη ἡ προτομή τοῦ ἀπομνήστου μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ, ἥτις θὰ στηθῇ εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ μεγάρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

— Εἰς τὴν Γαλλικὴν κομμοπολιν Μισεκὺρ κάποιος Μπαρὲ ἐπληρώθη 200,000 φρ. ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀνεγερθῇ, ἀδριὰς τοῦ Παστέρ, ὅστις ὅμως νὰ παρίσταται... ἐφιππος καὶ διὰ γυμνοῦ ξίφους νὰ διαπερᾷ τὸ μικρόβιον τῆς λύσσης ἐν μεγεθύνσει!! Διὰ τὸν ὅρον αὐτὸν τὸν πολὺ ἐπιστημονικόν, ἀλλ' ἤκιστα καλλιτεχνικόν, εὐρέθη εἰς ὕψιστον θέσιν τὸ Δημ. συμβούλιον τῆς πόλεως.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Τὴν 1 Νοεμβρίου ἀνοίγει ἡ Καλλ. ἔκθεσις τοῦ Παρισοῦ. Πλεόν τῶν 130 ἔργων ἐστάλησαν· ἐξ αὐτῶν θὰ καταλάβουν αἱ μὲν ἐλαιογραφίαι δύο αἰθούσας, τὰ δὲ παστέλ, αἱ ὕδατογραφίαι, τὰ σχέδια καὶ ἡ γλυπτικὴ ἐτέρως δύο. 'Εκλιπουσῶν τῶν διαφόρων ἀντιζηλιῶν, οἱ καλλιτέχναι θὰ ἐμφανισθοῦν ἐφέτος ἐν τῷ «Παρινασσῶ» ἐν ὁνομασίᾳ Τῆν προεδρεῖαν τῆς 'Επιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως ἀνέλαθεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν του προστασίαν ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος. 'Ο κ. 'Ιακωβίδης θὰ ἐκθέσῃ ἓνα πῖνακα μὲ ἀνθη, δύο ὕδατογραφίας καὶ τὴν Μεγαρίτισσαν δι' ἣν ἔσχε ὡς πρότυπον γνωστὴν Ἀθηναϊκὴν καλλονήν. 'Ο κ. Μαθιόπουλος θὰ ἐκθέσῃ προσωπογραφίαν τῆς δεσποινίδος Νικολοπούλου, ὁ κ. Γερανιώτης τὴν προσωπογραφίαν τῆς κ. Μέλιν εἰς φωτικὸν μέγεθος καὶ ἐν ἄλλο ἔργον, ὁ κ. Λούρας μίαν χωριανοπούλιν κακοῦσαν ἐν τῇ ἀγκάλῃ σταυροῦ, ὃν κομίζει εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ὁ κ. Γαλιλινῶς 4 ὕδατογραφίας, ὁ κ. Μποκασιάνης 8, ἡ δεσπ. Λασκαρίδου 9 ἐλαιογραφίας, ὁ κ. Χατζόπουλος 2 τοπεῖα, ὁ κ. Φωκᾶς 1, ὁ κ. Προσαλέντης τέσσαρα τοπεῖα τῆς Βενετίας ἡ δεσπ. Ἀσπριώτου 5 μικρὰς κεφαλᾶς, ὁ κ. Γαλάνης 3 σπουδᾶς, ἡ δεσπ. Φλωρᾶ 6 τοπεῖα καὶ προσωπογραφίας, ὁ κ. Ε. Θωμόπουλος ἐξ μικρὰ Πατραϊκᾶ τοπεῖα, ἡ δεσπ. Σκούφου μίαν τοπογραφίαν καὶ μίαν κεφαλὴν, ὁ κ. Ἀλεκτορίδης δύο τοπεῖα τῆς Κ)πόλεως, ὁ κ. Ἀριστεὺς τέσσαρα σχέδια δι' ἀνθρώπου, ὁ κ. 'Οθωνιάδης πέντε χρητιδιογραφίας, οἱ κ. κ. Δόγγης, Σαββίδης, Ράλλης, 'Ιωαννίδης, Οἰκονόμου, Παρθένης ἐκ τῶν ἡμετέρων, Σεφκέτ - βέης Zonaro, Γκαρτζολίνι, Οὐλ, ἐκ τῶν ξένων θὰ ἐκθέσουν ὡσαύτως. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν ἐκτενὴ κρίτικὴν περὶ τῆς 'Εκθέσεως.

— 'Εν Λονδίῳ διοργανώθη ἡ πρώτη ἔκθεσις τῶν ἀγνώστων καλλιτεχνῶν. 'Εν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἐκτίθενται 80 πίνακες τοῦ George Wilson, καλλιτέχνου Σκωτοῦ, πλήρεις χάριτος.

— 'Εν Μαγγεστρίᾳ ἤνοιξεν ἡ δευτέρα ἔκθεσις τῆς 'Εταιρείας «Northern Art Workers.» Διεκρίθησαν τὰ ἔργα τῶν Pearce, Hiller, Wallis.

— 'Εν Παρισίοις προετοιμάζεται Φθινοπωρινὸν Salon εἰς τὸ Petit Palais. 'Ο διοργανῶν αὐτὸ σύλλογος προεδρεύεται ἀπὸ τὸν F. Jourdain, προέδρου τοῦ σωματείου τῶν καλλιτεχνικῶν περιοδικῶν.

— 'Εν Φιλαδελφείᾳ ἤνοιξεν ἡ ἐτησίαι ἔκθεσις τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐν Πενσυλβανίᾳ Καλῶν τεχνῶν. 1,128 καλλιτέχναι μετέσχον τῆς 'Εκθέσεως.

— 'Εν Λιέγγ τοῦ Βελγίου θὰ γείνη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1905 παγκόσμιος ἔκθεσις, ἥτις θὰ περιλάβῃ καὶ καλλιτεχνικὸν τμήμα διεθνές. Διηλώσεις πρὸς συμμετοχὴν γίνονται δεχταὶ μέχρι τῆς 1 Μαΐου 1904.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ενθυμούμεθα ἓνα πρῶτόν, ὅταν ἤμην εἰς τὸ Παρίσι, ἔχραπτός καλλιτέχνης διαμμένων ἐκεῖ μὲ ὠδήγησε εἰς μίαν μεγαλοπρεπῆ αἶθουσαν. Ἦσαν 14 ἔργα τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς. 'Ο Νῶς μεθῶν μὲ τὰ τέκνα του γύρω. Ἦσαν οἱ ἐκ τῶν διαγωνισθέντων διὰ τὸ Prix de Rome διακρισθέντες τὸ γέρας. Τὸ Prix de Rome ιδρύθη εἰς τὴν Καλλ. Σχολὴν τῶν Παρισίων, ἵνα στέλλωνται κατ' ἔτος τέσσαρες νέοι πρὸς σπουδὴν εἰς Ῥώμην ἔνθα διαμένουσιν εἰς τὴν περιλάλητον «ἐπαυλιν τῶν Μεδίκων» ἥτις εἶνε ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν Ῥώμῃ. Οἱ ἐπιφανέτεροι Γάλλοι καλλιτέχναι εἶνε τράφιμοι τοῦ Prix de Rome.

Οἱ διαγωνιζόμενοι διὰ τὸ βραβεῖον τῆς Ῥώμης κλείονται ἐπὶ ἐβδόμαδας εἰς χωριστὸν διαμέρισμα εἰς τὰ ὑπερώια τῆς Καλλ. σχολῆς μὲ ταῖς μπλουζῆς των καὶ ἐργάζονται, ὥρως ὅ εἰς νὰ ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἄλλου, εἴτε μεθ' οἰκουμένης ξένου. Δίδεται ἐν θέμα. Καὶ ἕκαστος ἐργάζεται ὅπως θέλει καὶ ὅταν θέλει. Δὲν εἶνε ξηρὰ ἀντιγραφὴ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ προτύπου ὑφ' ὅλων. 'Εκεῖ δοκιμάζουν καὶ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ καλλιτέχνου, τὴν δημιουργίαν, τὴν ἐλευθερίαν.

Ὅταν εἶδᾰ τὰ ἐκτεθέντα ἔργα - καὶ ἦσαν ὀλίγα λυμνορμένον ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαγωνισθέντων - ἔμεινα ἀμφορέπων. Κανὲν δὲν ἦτο τόσῳ ὑπέρωχον τῶν ἄλλων, ὥστε νὰ προσηλωθῶ εἰς αὐτό. Καὶ ἔχρειάσθη ἱκανῆς ὥρας μελέτης καὶ συζητήσεως διὰ νὰ πεισθῶ περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ βραβευθέντος. Βεβαίως παρ' ἡμῖν τοιαῦται ἀξιώσεις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐμφιλοχρησῇσι. Εἴμεθα ἀκόμη εἰς τὰ πρῶτα βήματα καὶ χρειάζεται πολλὴ αἰσιοδοξία καὶ πολλὴ ὑπομονή.

'Ο ἀειμνήστος Ἀβέρωφ ἐκκληροδότησεν, ὡς γνωστόν, ποσὸν 92 χιλιάδων, ἵνα μὲ τοὺς τόκους αὐτῶν ἀποστέλλωνται εἰς Εὐρώπην τέσσαρες ἐκ τῶν τελειοφοίτων τοῦ Πολυτεχνείου κατόπιν διαγωνισμοῦ πρὸς τελειοποίησιν, ἥτοι εἰς διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, εἰς μηχανουργίαν, εἰς ζωγράφον καὶ εἰς γλύπτην. Διὰ πρώτην φορὰν ἐγένετο κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ διαγωνισμὸς, ὅστις καθιεροῦται ἡδὴ ἔχων περὶ τοῦ τὴν αὐτὴν σημασίαν παρ' ἡμῖν τοῦ Prix de Rome Καὶ πρὸ τοῦ Ἀβέρωφ, ἐπὶ τῆς πρώτης πρωθυπουργίας τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη, ἐξεδόθη Β. Δ. δι' οὗ ἐλαμβάνετο πρόνοια ὅπως στέλλωνται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς σπουδὴν οἱ ἀριστεῖς τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐγένετο τῷ 1871 ὁ πρῶτος διαγωνισμὸς καὶ ἐστάλησαν εἰς Εὐρώπην ὁ ζωγράφος κ. Γεώργ. 'Ιακωβίδης, ὁ γλύπτης κ. 'Ιω. Βιτάλης, ὁ ξυλογράφος κ. Ν. Φέρμπος, ὁ ἀρχιτέκτων κ. Κολιωνιάτης καὶ ὁ θανὼν μηχανουργὸς Λεονταράκης. Ἦσαν οἱ μόνοι ὑπότροφοι αὐτοί, διότι κατόπιν ὁ ἴδιος Τρικούπης κατήργησε τὸ Διάταγμα.

'Εν ἄλλο κληροδότημα, τοῦ Μπόζου, σκοπεῖ τὴν ἐν Εὐρώπῃ τελειοποίησιν. Ἐκ τοῦ κληροδοτήματος

Σπ. Ξένος

τούτου ἐσπούδασεν ὁ γλύπτης κ. Θ. Θωμόπουλος.

Ἄλλ' ἤδη χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ Ἀδελφου συστηματοποιεῖται ὁ διαγωνισμός. Εἰς τὸν φετεινὸν μετέσχον 12, ἤτοι 6 εἰς τὴν ζωγραφικὴν, 4 εἰς τὴν γλυπτικὴν, εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ εἰς εἰς τὴν μηχανουργίαν. Οἱ γλύπται ἐξετέλεσαν γυνὸν ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Εἰργάζοντο ἐπὶ 40 ἡμέρας καὶ ἑκάστην ἐπὶ τινὰς ὥρας. Ἡ Ἑλληνόδικος ἐπιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κ. κ. Λύτρα, Βολωνάκη, Βρούτου, Μποκατσιάμπη καὶ Λαζαρίμου. Ἐβραβεύθησαν, δὲ ἐν τῇ ζωγραφικῇ ὁ εἰκοσαετής ἐξ Ἀθηνῶν ζωγράφος Σπυρ. Γ' Ξένος, ὅστις ἀπεφοίτησε πέρυσι τοῦ Πολυτεχνείου, λαθὼν τότε τὸ Θωμαΐδιον καὶ τὸ Χρυσόβεργιον βραβεῖον, ἐν τῇ γλυπτικῇ δὲ ὁ Κωνστ. Δημητριάδης ἐκ Φιλιππουπόλεως, εἰκοσάεξκατής, ἀποφοιτήσας πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ Πολυτεχνείου μετὰ αὐτὰ βραβεῖα. Ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἐπέτυχεν ὁ κ. Ε. Κριεζῆς ἐξ Ὑδρας καὶ ἐν τῇ μηχανουργίᾳ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Γ. Σαρόπουλος. Ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν δύο πρῶτοι θὰ ἐκλέξουν μεταξὺ Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, οἱ δὲ δύο τελευταῖοι θὰ διαμείνουν δύο ἔτη εἰς Μόναχον καὶ δύο ἔτη κατόπιν εἰς Παρίσιους. Εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων θὰ δοθῶν κατὰ τὸ τετραετές διάστημα τῶν σπουδῶν τῶν 23,000 δρ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑποτροφίας τῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ὁ γάμος. Κάθε ἐξάμηνον ὀφείλουν νὰ στέλλουν πιστοποιητικὰ τῶν σπουδῶν τῶν, εἰς τὸ τέλος δ' ἐκάστου ἔτους καὶ ἔργα τῶν.

Μετὰ τὸ πέραν τῶν σπουδῶν τῶν εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανεέλθουν ἐνταῦθα ἐπὶ ἐξ μῆνας. Ἐὰν δὲ δὲν τοὺς χρησιμοποιήσῃ τὸ Πολυτεχνεῖον ἢ ἡ Κυβέρνησις τότε θὰ εἶνε ἀπηλλαγμένοι πάσης ὑποχρεώσεως.

Ὁ Ἀδελφώφειρος διαγωνισμός θὰ τελεῖται κάθε τέσσαρα ἔτη.

Ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπῆς γενικῶς ἐπεκροτήθη ὡς δικαία. Καὶ διὰ μὲν τὰ ἔργα τῆς ζωγραφικῆς ἦτο τὸσφ ἀναμφισβήτητος ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἐπιτυχόντος, ὥστε βεβαίως δὲν θὰ ἐκοπίανεν αὐτὴ νὰ τὰ κρίνῃ. Ἰαμψήφει ἔτυχε τοῦ βραβεῖου. Ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπροτίμησαν τὸ κοκκινωπὸν χεῶμα, αὐτὸς εἰργάσθη εἰς τὸ σκιάφως. Ἐνῶ δὲ ὅλοι οἱ ἄλλοι σχεδὸν εἰργάσθησαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, αὐτὸς ἔδειξε ἰδιαιτέρην καλλιτεχνικὴν ἀντίληψιν. Καὶ δι' αὐτὸ ὅλοι οἱ

ἄλλοι εἶναι σχεδὸν ἰσόπαλοι ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ. Φῶς καὶ χρῶμα διακρίνει τὸ ἔργον τοῦ κ. Ξένου. Εἰς τὴν γλυπτικὴν, δὲν βλέπομεν τὴν μεγάλην ἀπόστασιν μεταξὺ ἐπιτυχόντος καὶ ἀποτυχόντων. Ἐνῶ οἱ ζωγράφοι ἀπέτυχον σχεδὸν οἰκτρῶς, οἱ γλύπται διαγωνίσθησαν ἐρρωμένως. οἱ τρεῖς δ' ἐξ αὐτῶν ἡμιτιθήτησαν καὶ ἤρισαν περὶ τοῦ βραβεῖου. Καὶ φάνεται μὲν ὑπέρτερον τὸ ἔργον τοῦ κ. Δημητριάδου, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ κ. Ροῦμπου δὲν ὑστερεῖ. Ἐχει περισσotέραν ἐλευθερίαν καὶ περισσotέραν ζωὴν. Ἡ γλυπτικὴ ἔδειξε πρόοδον, πολὺ ὑπέρτερον τῆς ζωγραφικῆς.

Ὁ κ. Ξένος ἤρχισε τὸ καλλιτεχνικὸν του στάδιον εἰς τὰ βήθρα τοῦ σχολείου μετὰ μίαν τερατώδη προσωπογραφίαν τοῦ διδασκάλου του. Ἐτιμωρήθη, ἔφυγε καὶ ἐνεγράφη εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Εἰς τὰς πρῶτας σπουδάς του εἶχε διδάσκαλοι τὸν Ροῖλόν. Ἐπειτα δὲ τὸν Λύτραν, ὅστις ἐνωρίς διέγνωσεν εἰς τὸν Ξένον ἕνα καλλιτέστην τοῦ μέλλοντος τὸν παρέλαβε, τὸν ἐδίδαξε, τὸν ἐτελειοποίησε.

Πολλὰ του ἔργα εἶνε ἀνηρτημένα εἰς τὰς αἰθούσας τῆς διδακτικῆς τοῦ Πολυτεχνείου ὡς ὑποδείγματα, ἐν δὲ, πειριστάνον νεανίσκον, ἐτοποθετήθη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰακωβίδου σχηματικῇζομένην ἐθν. Πινακοθήκην.

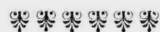
Ὁ κ. Δημητριάδης ἔδωκε δείγματα τῆς τέχνης του ἱκανά. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἔχει δημοσιεύσῃ καὶ ἡ Πινακοθήκη πρὸ τριετίας.

Τὰ ἔργα ἐξετέθησαν εἰς κοινὴν θέαν. Ἡ σειρά τῆς ἐπιτυχίας εἶνε ἡ ἐξῆς: Ζωγραφικῆς: 1) Σ. Ξένου, 2) Ἀρτέμη 3) Παπαντωνίου 4) Γκέσκου 5) Φρυδῶ καὶ 6) Τζεβοπούλου. Τῆς δὲ γλυπτικῆς 1) Κ. Δημητριάδου, 2) Ροῦμπου 3) Γαβαλλᾶ 4) Κουδουρᾶ.

Καὶ ἤδη ἄς εὐχληθῶμεν εἰς τοὺς ἀναχωρήσαντας νὰ φανοῦν ἀντάξιον τῶν προσδοκιῶν μας.

Φιλότεχνος

— Τῇ 7 Ὀκτωβρίου ἐγένετο διαγωνισμός ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας πρὸς ἀποστολὴν δύο διδασκῶν τῆς φιλολογίας εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν πρὸς σπουδὴν τῆς Ἀρχαιολογίας. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Βάση, Καρολίδου, Μιστριώτου καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ κ. Καθβυδία γενικοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐξήγαγε τοὺς δύο μόνον προσελθόντας πρὸς διαγωνισμὸν κ. κ. Οἰκονόμου καὶ Πελεκιδῆν ἔκρινε δ' αὐτοὺς ἀξίους. Ἀνεχώρησαν δὲ ἤδη διὰ Γερμανίαν ὅπου θὰ διαμείνουν ἐπὶ δύο ἔτη τὸ δὲ τρίτον θὰ χρησιμοποιήσουν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Μουσείων. Οἱ ὑπότροφοι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας θὰ ἀποστέλλουν καὶ ἐξαμηνίαν ἀποδείξεις φοιτήσεως, θὰ λαμβάνουν δὲ 300 φράγκα κατὰ μῆνα πληρωνόμενα κατὰ τριμηνίαν, καὶ 1000 φράγκα δι' ἑξῶς μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς. Ἡδὲ ὡς ὑπότροφοι τῆς Ἐταιρείας διαμείνουν ἐν Γερμανίᾳ 4 διδάκτορες τῆς φιλολογίας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις διώρισε τὸν παρ' ἡμῶν Γάλλον ἀρχαιολόγον κ. Γουσταῶν Μαντέλ ὡς καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας ἐν Βορδῶ. Ὁ κ. Μαντέλ εἶνε ὁ ἐρευνητὴς τῆς Τεγέας, τοῦ Πιῶου τῆς Βοιωτίας καὶ ἄλλων ἐλληνικῶν μερῶν, ἔθθα ἔφερεν εἰς φῶς δι' ἀνακαψῶν πλείστας ὅσας σπουδαιότητας ἀρχαιότητος ὡς ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος κλπ. Ἀπερχόμενος εἰς Γαλλίαν θὰ ἐπισκέπτηται τὴν Ἑλλάδα καθ' ἑκαστον